

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-6Csp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200098
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2523200098.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená: WEBBER LEGAL, s. r. o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552 o zaplatenie 4.478,75 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má **n á r o k** na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s., sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.03.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.478,75 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.158,69 Eur od 24.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca, Poštová banka, a. a., odôvodnil tým, že dňa 07.07.2015 uzatvoril v právnom postavení veriteľa so žalovanou v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1559258764, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 4.200,- Eur. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 23.05.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu z úveru neuhradila, a to ani len čiastočne. Jednotlivé splátky žalovanej do zosplatenia úveru sú uvedené v aktuálnom stave úveru v časti zaplatené splátky. Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 27.02.2019 opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do dňa spísania žaloby žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradila. V súlade so zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 16,90 % ročne. Žalobca si uplatňuje voči žalovanej od momentu zosplatenia úveru len zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 %. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny úveru po jeho zosplatení je deň nasledujúci po zosplatení úveru. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu

vo výške 4.158,69 Eur, vyčíslený úrok z istiny vo výške 280,41 Eur (súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), poplatky vo výške 39,65 Eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.158,69 Eur od 24.05.2016 do zaplatenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 04.04.2019 platobný rozkaz sp. zn. 23Up/365/2019 - 0, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4. Žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, ktorým žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že obchodné podmienky boli neplatne inkorporované. Žalovaná podpísala formulárovú zmluvu, ale Obchodné podmienky nikdy neprevzala, nikdy jej neboli doručené, nikdy sa s nimi neoboznámila a nikdy s nimi neprejavila súhlas. Z tohto dôvodu Obchodné podmienky neboli do zmluvy platne inkorporované a žalovaná nimi nemôže byť viazaná. Žalovaná tiež uviedla dôvody, ktoré spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosťou úveru, a to neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN, nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok v členení na istinu, úroky a iné poplatky.

5. Nakoľko žalovaná podala včas odpor proti platobnému rozkazu s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušil v celom rozsahu. Spis bol postúpený Okresnému súdu Piešťany dňa 07.06.2019.

6. Uznesením č. k. 18Csp/59/2019 - 94 zo dňa 17.06.2019, právoplatným dňa 23.07.2019, súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o.

7. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 07.08.2019. Vo vyjadrení žalovaná namietla nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzniesla námietku premlčania. Žalovaná uviedla, že predpokladom na postúpenie pohľadávky je skutočnosť, že ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo že pôvodný veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pôvodný veriteľ však nevyhlásil predčasnú splatnosť platne. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nebola žalovanej žiadnym spôsobom doručená. Zároveň je však neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre jej rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pre jej neurčitosť. Z listu Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 27.04.2016 vyplýva, že žalovaná mala byť v omeškaní po dobu 3 mesiacov so sumou 344,15 Eur (z toho omeškaná splátka 308,- Eur a poplatky 36,15 Eur). Výška mesačnej splátky podľa zmluvy bola 77,- Eur. Výzva v zmysle § 56 ods. 9 Občianskeho zákonníka je tak v rozpore s týmto ustanovením, nakoľko pôvodný veriteľ podmieňoval vyhlásenie predčasnej splatnosti zaplatením podstatnej vyššej sumy ako sumy jednej omeškanej splátky. Zároveň z predmetného upozornenia nie je zrejmé, s ktorou konkrétnou splátkou mala byť žalovaná v omeškaní po dobu troch mesiacov. Nakoľko pohľadávka postupcu neexistovala pre rozpor zosplatenia s Občianskym zákonníkom, nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu. Navyše, právny úkon je následne postihnutý vadou neurčitosti. Žalovaná má za to, že pohľadávka Poštovej banky, a. s. bola neplatne zosplatená a z tohto dôvodu ju nebolo možné platne previesť na inú osobu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovanej nebola doručená žiadna výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie je neplatné.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.09.2019. Vo vyjadrení viedol, že postupca podaním zo dňa 27.04.2016 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok a upozornil ju na možnosť postupu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Následne podaním zo dňa 23.05.2016 oznámil žalovanej, že celá pohľadávka zo zmluvy sa stala splatnou. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky, ktorá využitím tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. K údajnej nejasnosti a neurčitosti výzvy zo dňa 27.04.2016 žalobca poukázal na to, že žalovaná nehradila splátky od januára 2016 - 4*77 Eur = 308 Eur. Žalobca má za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti sa stalo v súlade s právnym poriadkom. Zároveň právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto

písomnosti žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. K postúpeniu pohľadávky došlo po jej splatnosti a po jej uplatnení na súde.

9. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 18Csp/59/2019 - 245 zo dňa 07.10.2020, ktorým žalobu zamietol. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 26CoCsp/7/2021 - 290 zo dňa 29.06.2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 5Cdo/224/2021 - 369 zo dňa 30.11.2022, právoplatným dňa 07.01.2023, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29. júna 2021 sp. zn. 26CoCsp/7/2021 a rozsudok Okresného súdu Piešťany zo 7. októbra 2020 č. k. 18Csp/59/2019 - 245 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie.

10. Súd vo veci samej opätovne rozhodol rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. PN-6Csp/1/2023 - 410 zo dňa 02.02.2024, ktorým žalobu zamietol. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26CoCsp/15/2024 - 456 zo dňa 04.03.2025, právoplatným dňa 03.04.2025, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, opätovne vec prejednať, zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie dôvodnosti uplatnenej požiadavky. K tomu vyvodiť zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožniť stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 Civilného sporového poriadku) procesne správnym postupom. Súd prvej inštancie sa neopomenie zaoberať platnosťou postúpenia pohľadávky medzi bankou a žalobcom. Pri posudzovaní účinkov doručenia relevantných výziev žalovanej sa bude súd prvej inštancie dôsledne venovať zodpovedaním otázky, či adresát hmotnoprávneho úkonu mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky v kontexte so zvolenou adresou zo strany veriteľa na doručovanie zásielok žalovanej.

12. Súd prvej inštancie riadiac sa intenciami odvolacieho súdu vo veci opätovne riadne konal a rozhodol, zaoberajúc sa argumentáciou sporových strán a listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania, za účelom ich následného právneho posúdenia a opätovného zhodnotenia. Strany sporu návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Súd na doplnenie dôkazov sporové strany nevyzýval.

13. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že žalobcovi v konaní nesvedčí aktívna vecná legitimácia z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky a z dôvodu rozporu s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (nakolko v čase postúpenia pohľadávky, ešte nenastal prirodzený konečný termín splatnosti podľa zmluvy a nedošlo ani k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti) a z dôvodu rozporu s § 92 zákona o bankách. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť bolo dojednané iba vo Všeobecných obchodných podmienkach, nie v zmluve, pokiaľ ide o obsahovú stránku upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Cdo/152/2022 publikované v Zbierke pod č. 3/2025, judikát č. 34. Právny úkon, ktorým pôvodný veriteľ upozornil spotrebiteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka – list zo dňa 26.04.2016, tieto náležitosti nespĺňa a je v ňom iba uvedená kumulatívna suma na zaplatenie 344,15 Eur, ktorá podľa všetkého pozostáva zo štyroch splátok po 77,- Eur a nejakých poplatkov vo výške 36,15 Eur, ktoré ani neboli špecifikované. Pôvodný veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o námietku, že právo na zosplatenie bolo dojednané vo Všeobecných obchodných podmienkach, uvedené dojednanie je napriek tomu platné s ohľadom na to, že tieto podmienky sú platnou súčasťou zmluvy, tak ako vyplýva zo rozhodovacej praxe. Žalobca sa nestotožňuje s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Cdo/152/2022. Ustanovenie § 53 ods. 9 je v Slovenskej republike účinné vyše 15 rokov a k zmene obsahu tohto právneho úkonu nedošlo zmenou právneho predpisu prostredníctvom zákonodarcu, ale rozhodovacou činnosťou súdov a teda veriteľ v čase vykonania takéhoto úkonu objektívne nemohol uviesť náležitosť, ktorá v tom čase nebola vyžadovaná zákonom a ani jediným rozhodnutím slovenského súdu. V tomto

smere žalobca preto uvádza, že uplatnený výklad považuje za nesprávny a odvoláva sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, v ktorom Najvyšší súd zaujal opačný právny názor a to taký, že v žiadnom podaní nemusí byť špecifikovaná konkrétna splátka a s ohľadom na znenie právnych predpisov je súd povinný bez iných skutočností predpokladať, že ide vždy o tú splátku, ktorá tri mesiace predchádza zosplateniu. Predmetné rozhodnutie zároveň rieši otázku časovej postupnosti zosplatiť úver, pričom Najvyšší súd výslovne uviedol, že zosplatenie úveru je vždy právom veriteľa a nie jeho povinnosťou a toto právo sa obnovuje každou ďalšou nezaplatenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ viac ako tri mesiace v omeškaní. Námietka protistrany je objektívne neaplikovateľná, nakoľko v priebehu jedného mesiaca nie je možné splniť všetky podmienky vyžadované zákonom s ohľadom odbornú lehotu pri každej zásielke, ktorú má adresát k dispozícii.

15. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička zo dňa 07.07.2015, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26.04.2016, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.05.2016, podacie hárky, kópiu obálky, aktuálny stav úveru ku dňu 28.02.2019, predžalobnú výzvu, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019.

16. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesmi právnych zástupcov na pojednávaní a vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

17. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s. a žalovaná uzatvorili dňa 07.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 4.200,- Eur za nasledovných podmienok: počet mesačných splátok 108, dátum konečnej splatnosti úveru 25.07.2024, výška mesačnej úhrady 77,- Eur, úroková sadzba 16,90 %, RPMN banky 18,30 %, priemerná RPMN na trhu 11,53 %, odplata za poskytnutie úveru 16,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty 23,06 %, celková čiastka úveru 8.216,04 Eur, dátum prvej platby do 25.08.2015, splácanie mesačnej vždy k 25. dňu, úver bez poistenia. V zmluve boli uvedené aj poplatky súvisiace s poskytnutým úverom.

18. Listom označeným ako Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26.04.2016 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2015 a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradila svoje záväzky zo zmluvy o úvere. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú, že ku dňu 26.04.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 344,15 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 308,- Eur a poplatkov vo výške 36,15 Eur. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať o úhradu celej úverovej pohľadávky. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná na meno žalovanej na adresu E. B. XX, XXX XX F. G. F. dňa 27.04.2016.

19. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.05.2016 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2015 a obchodných podmienok, stala sa jej úverová pohľadávka k 23.05.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Dlžná suma vo výške 4.478,75 Eur pozostáva z dlžnej istiny 4.158,69 Eur, úroku 280,41 Eur, poplatkov za upomienky 39,65 Eur a poistného 0,- Eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa kópie obálky vrátenej zásielky neprevzatej v odbernej lehote bola výzva odoslaná na meno žalovanej na adresu E. B. XX, XXX XX F. G. F..

20. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2019 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4.200,- Eur, ktorý nebol riadne a včas splácaný.

21. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

22. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

23. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

24. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

37. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

38. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, preto ju v celom rozsahu zamietol.

40. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 07.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 4.200,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa.

41. Vychádzajúc z dohodnutých zmluvných podmienok, žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 77,- Eur. Podľa ustanovenia § 565 v spojení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, pričom ak sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ môže právo podľa § 565 uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z obsahu zmluvy priamo nevyplýva, že v prípade riadneho nesplácania úveru je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

42. Žalobca žalobu postavil na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu ku dňu 23.05.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru po tom, čo bola žalovaná upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva veriteľa. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, právo právneho predchodcu žalobcu zosplatiť úver nemali strany uvedené priamo v zmluve. Pri uplatnení tohto práva veriteľ musí dodržať zákonný postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

43. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas. Právny predchodca žalobcu podľa tvrdenia žalobcu listom zo dňa 26.04.2026 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 344,15 Eur pozostávajúcej z omeškanej splátky 308,- Eur a poplatkov vo výške 36,15 Eur a súčasne žalovanú upozornil, že pokiaľ nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nakoľko žalovaná požadovanú sumu nezaplatila, právny predchodca žalobcu podľa tvrdenia žalobcu listom zo dňa 23.05.2016 vyhlásil úver za predčasne splatný k 23.05.2016. Obe listiny však boli žalovanej nevedno prečo odoslané na inú adresu - E. B. XX, XXX XX F., než je adresa žalovanej uvedená v zmluve – C. XXX/XX, XXX XX D.. Žalobca netvrdil ani nepreukazoval, či mu žalovaná po uzavretí zmluvy o úvere oznámila adresu pre doručovanie.

44. Vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listinné dôkazy týkajúce sa tvrdeného predčasného zosplatenia úveru súd skúmal, či právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti celého zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru bol uskutočnený za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a či realizáciou tohto právneho úkonu žalovaná skutočne stratila výhodu splácať úver v mesačných splátkach a či veriteľovi vzniklo právo žiadať od žalovanej zaplatenie celej pohľadávky naraz. Po vyhodnotení uvedeného dospel súd k záveru, že k realizácii tohto právneho úkonu nedošlo platne (riadne) a žalovanej miesto toho naďalej aj po 23.05.2016 svedčilo právo splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a veriteľ nemal právo žiadať od žalovanej zaplatenie celého zostatku poskytnutého úveru naraz, a to s poukazom na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022.

45. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

46. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S ohľadom na uvedený záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné právny úkon veriteľa zo dňa 26.04.2016, ktorým vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky omeškanej splátky vo výške 308,- Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, vyhodnotiť za absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre svoju neurčitosť, resp. podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákonnej úpravy v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ totiž veriteľ v tomto právnom úkone presne neurčil, pre ktorú konkrétnu anuitnú (mesačnú) splátku mieni využiť svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku úveru, ale len vo všeobecnosti vyzval

žalovanú na úhradu „pohľadávky banky vo výške 344,15 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 308,- Eur a poplatkov vo výške 36,15 Eur“, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu tohto práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok, t. j. uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt, a to trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorej nesplnenie sa má stať splatný celý dlh, a pätnásťdňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa o možnosť uplatniť právo žiadať o zaplatenie celého dlhu pred jeho reálnym uplatnením. Inak povedané, v prípade výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, by z tohto právneho úkonu malo byť nepochybné, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania je viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať k spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako o tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. Jedná sa o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktoré môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke, za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné a nevyhnutné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Právne úkony veriteľa podľa ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. list označený ako výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26.04.2016 a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.05.2016 neuvádzajú konkrétnu nezaplatenú splátku, pre ktorú bol úver zosplatený, v dôsledku čoho uvedené právne úkony súd považuje za neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

47. K určitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, ktorý konštatoval: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

48. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.

49. Zosumarizujúc vyššie zmienené, pre platný právny úkon zosplatenia (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že k uplatneniu práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku spotrebiteľského úveru nemohlo platne a účinne dôjsť, pretože zo strany veriteľa neboli pri tomto právnom úkone splnené osobitné podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. októbra 2024). Zároveň, ako bolo vyššie v bode 43. tohto rozsudku uvedené, predmetné výzvy neboli žalovanej doručené, a to s poukazom na to, že boli odoslané na inú adresu než tá, ktorá bola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

50. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k neplatnému zosplateniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplateniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatenie nebol splnený

zákonny predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby, ktorá sa však podľa § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený (obdobne Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022).

51. Nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods. 2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatiť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť zaťažuje) vymedzenie takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.11.2024, sp. zn. 9Co/138/2024).

52. Súd sa pri svojom závere o neurčitosti a neplatnosti právneho úkonu veriteľa zo dňa 26.04.2016 priklonil s právnemu názoru žalovanej, ktorá túto námietku vznesla už vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 07.08.2019, avšak súd sa s touto námietkou pri svojich predchádzajúcich, zrušených rozhodnutiach vo veci nevysporiadal. Žalobca na pojednávaní tento právny názor žalovanej, ktorý korešponduje s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, nezdieľal a mal za to, že veriteľ v čase vykonania predmetného úkonu objektívne nemohol uviesť náležitosť, ktorá v tom čase nebola vyžadovaná zákonom a ani jediným rozhodnutím slovenského súdu. Na tomto mieste súd upriamuje pozornosť na to, že žalovaná už v roku 2019 namietala skutočnosť, ktorú napokon judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v roku 2022.

53. Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemohlo dôjsť ani platnému postúpeniu pohľadávky banky - veriteľa na postupcu - EOS KSI Slovensko, s. r. o. podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

54. Žalobca sa v spore domáhal voči žalovanej zaplata žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej s Poštovou bankou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 od Poštovej banky, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aj aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, súbežne však pre vyhodnotenie aktívnej vecnej legitímácie bolo v danom prípade potrebné skúmať aj skutočnosť, či došlo k predčasnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, banky.

55. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitímácia účastníka je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý odpovedá na otázku, či je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a či žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti. Ide teda o to, či uplatnený nárok si podľa hmotného práva mohol uplatniť práve žalobca a či v žalobe označil pasívne legitimovaný subjekt, ktorý je podľa hmotného práva nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nedostatok vecnej legitímácie vedie k zamietnutiu žaloby.

56. Z vyššie uvedeného záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala až končenou splatnosťou úveru podľa zmluvy dňa 25.07.2024. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom bola uzatvorená dňa

06.05.2019. Postúpenie pohľadávky z banky na tzv. „inú osobu“ je možné realizovať len v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť, ako je tomu v uvedenom prípade, môžu teda byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržité viac ako 90 dní po lehote splatnosti pri súčasnom splnení podmienky, že banka písomne vyzvala svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržité 90 dní.

57. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že Poštová banka, a. s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 pohľadávku z úveru, ktorý nebol splatný a zmluvou o postúpení pohľadávok tak bol postúpený živý úver v rozpore so zákonom o bankách. Na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súdenom spore súd vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa, t. j. banky na žalobcu. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, preto súd žalobu zamietol. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané, že Poštová banka, a. s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v určených splátkach. Žalovaná sa dostala do omeškania a úver riadne a včas nesplácala. Banka mohla svoju pohľadávku z úverovej zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách voči žalovanej postúpiť inému subjektu iba v prípade, že postupovaná pohľadávka je už splatnou, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržité dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

58. Na základe uvedeného súd uzatvára, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, preto súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

59. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, s touto sa súd vysporiadal v rozsudku zo dňa 02.02.2024 tak, že uplatnený nárok nie je premlčaný. Čo sa týka doručovania predmetných výziev žalovanej, žalobca preukazoval ich odoslanie žalovanej na nesprávnu, resp. inú adresu, na základe čoho nemal súd za preukázané, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá by sa s nimi mohla oboznámiť. Námietka žalovanej, že jej výzvy neboli doručené, je preto dôvodná.

60. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatnení úveru súd žalobu žalobcu zamietol, a to bez toho, aby podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda či nie je dôvod úver podľa tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na následný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd sa ďalej nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby v jej merite, ale žalobu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

61. Záverom súd dodáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

65. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

66. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

67. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 3 CSP a § 453 ods. 3 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

68. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.